

[Krarup.]

saadan noget som 40 000 Besætninger er smittede.

Som rimeligt er, indeholder Lovforslaget meget strenge Regler. Jeg tænker, man er gaaet frem efter den gamle Sandhed, at jo haardere Pine, des snarere Ende, og da disse Regler griber ret kraftigt ind i den enkelte Landmands Dispositionsret og medfører et somme Tider betydeligt økonomisk Ansvar, vil jeg ogsaa finde det rimeligt, at Lovforslaget behandles grundigt i et Udvalg. Derfor finder jeg heller ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder angaaende Lovforslagets mange Bestemmelser. Jeg kan da nøjes med at udtale min Glæde over, at Lovforslaget nu fremsættes, og anbefale det til en velvillig og grundig Behandling her i Tinget, idet jeg saa i øvrigt haaber, at disse nye tvungne Fællesregler, som danske Landmænd nu giver sig ind under, maa blive til Gavn for dansk Landbrug og derigennem for os alle.

Fr. Kristiansen: Vedtagelsen af det foreliggende Forslag til Lov om Kalvekastningsbekæmpelse betegner jo en Milepæl i dansk Kvægbrugs Historie. Nu foretages det endelige og afgørende Fremstød mod en af Kvægbrugets værste Svøber. Efter en Mennekealders March paa Stedet er det nu Landbrugets og Sagkundskabens Mening, at det afgørende Fremstød skal foretages til Udryddelse af den frygtede Smitsot.

Denne Optimisme, der ligger til Grund for Lovforslaget, har sikkert sin Oprindelse i de gode Resultater, der er opnaaet ved Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, saavel som i de Resultater, der allerede foreligger fra Arbejdet med Kalvekastningsbekæmpelsen i forskellige Omraader, og som synes at love godt for Fremtiden, naar Sagen gribes rigtigt an. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at Samsø og Ærø er helt rene, og at Bornholm er meget nær derved. Paa Fyn er der ogsaa opnaaet gode Resultater.

Naar man læser Lovforslaget igennem, bliver man opmærksom paa mange Ligheds-punkter med Loven om Bekæmpelse af Tuberkulosen blandt Husdyrene, en Del af Paragrafferne er omtrent enslydende. Jeg finder derfor ingen Anledning til nogen grundig Omtale af de enkelte Paragraffer, saa meget mere som jeg mener, at Lovforslaget i det store og hele er rigtigt bygget op, og regner med at det vil blive underkastet en grundig Udvalgsbehandling. Af Bemærkningerne til § 3, Stk. 1, fremgaar det, at der har været forskellig Opfattelse hos Landbrugsorganisationerne og Veterinærdirekto-

ratet med Hensyn til tvungen Anmeldelsespligt, naar et Kastningstilfælde indtræffer. Jeg synes, Landbrugsorganisationerne har Ret, men hvis Veterinærdirektoratet har Ret i, at denne Anmeldelsespligt ikke overholdes, er det maaske rimeligt, at den holdes udenfor. Naar først en Mejerikreds er gaaet ind i den indledende Bekæmpelse, vil den gaaetagne Undersøgelse af Mælken, den saakaldte Ringprøve, jo give Mejerikredsens Ledelse Indblik i, hvor eventuel Nysmitte har fundet Sted, og der vil da kunne træffes de nødvendige Foranstaltninger paa dette Grundlag.

§ 3, Stk. 3, indeholder en Bestemmelse om, at der, naar et Kastningstilfælde har fundet Sted, skal gives Meddelelse herom til Ejere af Nabobesætninger, saa de kan træffe de nødvendige Foranstaltninger til at forhindre eller muligvis konstatere Tilfælde af Infektion i Besætningen, saa den i Tide kan uskadeliggøres. Det gøres nu til en Pligt for Ejere af Besætninger, hvori der har været Kastning, at meddele dette ved Salg af Kreaturer uden Hensyn til, om det ligger flere Aar tilbage i Tiden. Det maa hilses med Tilfredshed. Den nugældende Bestemmelse, hvorefter denne Pligt ophører 1 Aar efter sidste Kastningstilfælde, har været utilstrækkelig og meget skadevoldende.

Paa lignende Maade som ved Tuberkulosebekæmpelsen foreslaas det i § 14, at der kan ydes Tilskud til Nedslagning af smittede Kreaturer over 1 Aar. Dette maa hilses med Tilfredshed, da det sikkert vil faa overordentlig stor Betydning for Arbejdets Fremgang, at de smittede Dyr, i hvert Fald i de ikke særlig værdifulde Besætninger, kan udsættes uden for store Tab for Ejeren.

I § 15 gives Reglerne for Fremgangsmaaden ved den endelige Udrensning for Kastningssmitte og de Forholdsregler, som en Mejerikreds kan foretage over for eventuelle vrangvillige Kreaturejere, saasom Fradrag i Mælkeprisen, Selvtransport af Mælken o. lign. I særlige Tilfælde kan den lade Besætningen nedslaa.

I Stk. 4 omhandles et Forhold, der kan blive meget ubehageligt i det enkelte Tilfælde, nemlig naar der i Slutfasen af Mejerikredsens Udrensning opstaar Ny- eller Gensmitte i Besætningen, idet Ejeren i dette Tilfælde af Hensyn til Arbejdets Afslutning i Mejerikredsen nødvendigvis maa udskille de reagerende Dyr straks og derfor kan komme ud for et meget stort Tab.

Jeg er meget tilfreds med, at der i saadanne Tilfælde kan ydes betydeligt større Tilskud end efter § 14. Om Rammerne er vide nok, kan der maaske være delte Me-